

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biouroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Sf. Evanghelie dela Luca.

6, 31—36.

Zis' a Domnul: „... Și precum vreți să vă faceă vouă oamenii, și voi să le faceți lor asemenea, Căci de iubiți pe cei ce vă iubesc pe voi, ce dar este vouă? Căci și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc pe ei. Și de faceți bine celor ce vă fac vouă bine, ce dar este vouă? Căci și păcătoșii așa fac. Și de dați împrumut dela cari așteptați a lua înapoi, ce dar este vouă? Căci și păcătoșii păcătoșilor dau împrumut. ca să iea întocma.”

„Însă iubiți pe vrășmașii voștri, și faceți bine și dați împrumut, nimica așteptând, și va fi plata voastră multă, și veți fi fiii Celui Preainalt: căci el este bun spre cei nemulțămitori și spre cei răi. Deci fiți milostivi, cum și Tatăl vostru este milostiv”.

Cinstirea sfintei Cruci și a icoanelor.

Lemnul, prin care venise moartea pe lume, din ale cărui fructe mâncașe Adam și Evá, iată-l' acum sfințit prin sângele Domnului iată-l' acum făcut instrument al mântuirii noastre, iată crucea Domnului.

După înălțarea Dumnului, ucenicii au rămas singuri pe lume, și cum domnul nu mai era, aicea cu ei ca înainte de înviere, câtă îmbărbătare

nu căpătau ei privind la crucea de pe Golgota,

Apostolii de multe ori urcau în tăcere noapții dealul răstignirii. Privind la ea, vedeau pe învățătorul lor răstignit, pentru mântuirea neamului omenesc.

Să înțelegem, că nu se închinau la lemn, ci la Hristos, la chipul lui Hristos, care îl vedeau ei cu mintea lor pe cruce. Contrarii creștinilor ziceau că e nebunie a ținea la cruce. Sf. Pavel răspunde întărind creștinii de pe vremea lui, și din toate timpurile viitoare așa I. Cor. 1.18: „Cuvântul crucei celor peritori este o nebunie; iar noauă celor ce ne mântuim *puterea lui Dumnezeu este.*”

Cât de adevărat a grăit Ap. Pavel! Adu-ți aminte creștine, de câte ori treceai pe un drum pustiu, sau treceai prin vre-o pădure, ziua sau noaptea, te apuca o frică. — Îndată i-ți venea în minte crucea, i-ți făceai semnul ei, te simțeau mui întărit că aveai un tovarăș pe Hristos căci e *puterea lui Dumnezeu* după cum spune sf. Pavel,

(Va urma).

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT”

tradus și tâlcuit de păr. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET
Piața Unirii No. 25,

Pe Tavor.

(de O. Prokoszka).

„Și după șase zile, luă Isus pe Petru și pe Iacob și pe Ioan fratele lui și i-i sui pe dânsii într'un munte înalt deoseb și și-a schimbat fața înaintea lor, și a strălucit fața lui ca soarele, iară hainele lui s'au făcut albe ca lumina. Și răspunzând Petru, a zis lui Isus: Doamne, bine este nouă a fi aici“. (Mateiu 17, 1—10).

„Doamne bine este nouă a fi aici“ (Mateiu 17, 4.)

a) Isus se roagă și schimbându-se la față se imbracă în mărire. Ce înseamnă aceea? De regulă ne provocăm la aceea că Isus peste Golgota a ajuns pe muntele Olivelor, de unde s'a suit la cer; dar nu suntem atenți la aceea, că și pe Golgota a ajuns peste Tavor. Lupta de învingere pentru aceea a știut să și-o câștige, pentru că în sufletul său s'a spiritualizat răul, chinul și suferința. Sufletul i-a stat și a trăit în lumină, pentru aceea a știut să biruiască întunericul. Pe Tavor și-a arătat înălțarea sufletului său, „ascensus în Deum“; îl învață pe om la muncă intelectuală, cu care se ridică asupra lumii, a vremii, a miseriei, a nestătorniciei și a slăbiciunii; la muncă, cu care își va elibera inima, ca să nu se lipească de bulgăr; la muncă cu care i-și va păzi spontanitatea sufletului în reacțiune contra răului; la muncă cu care în nizuință, în dor în luptă poate să o întindă, poate să o încordeze. Această muncă e rugăciunea. Asa trebue să ne rugăm: în suflet să ne ridicăm, să'l laudăm, să'l binecuvântăm să'l cerem de iertare pe Domnul. Ca vulturul cu razele soarelui așa să ne umplem și noi cu insufletire și cugete dumnezeiești. Meditația, psalmul, avântul, imnul. Să

ne vorbim cu Domnul afacerile noastre, să'l întrebăm și să-i asteptăm răspunsul: „Grăiește Doamne.“

b) Și s'a schimbat la față, până ce s'a rugat; și a imbrăcat în lumină și foc și a simțit sărbătoarea bucuriilor și mângăerilor lui Dumnezeu. Prin cugete și sentimente dumnezeiești ne schimbăm; și vom fi alții, mai aleși oameni. Din omul pământean neincrezător, fără curaj, fricos, se va face om dumnezeiesc. Va fi puterea celui slab și sufletul celui descurajat. Cu suflet va învinge trupul și lumea, răul și ispita. Suferința pătrunsă de spirit, nu e urâtă și nu ucide; dar cu atât e mai prăpăditoare cea fără de spirit. Aceea inimă, care știe să se deschidă și cu așa sentiment știe să vorbească cu dumnezeul său, că neconținut se dorește după mai bine și frânge în sine răul, de fapt pe coasta Tavorului umblă și se bucură de afecțiunile lui Dumnezeu. Te schimbi — indeamnă pe unul ca acela sufletul — te schimbi în alt om. Dorul îl întinde, dragostea îl topește, iar disciplina toarnă în formă nouă sufletul. Deci pentru aceea să lucrăm la încordarea sufletului nostru și să deșteptăm sentimentele corăspunzătoare. Să nu așteptăm până când fluxul ne rupe, noi să ne coborâm în adâncime. Să folosim rugăciunile volante; să ne deșteptăm dorințele, rugăciunile cu vintele Sfintei Scripturi.

Traducere de D. Șaitoș
cleric. an. IV.

Cumpărați:

„NOUL TESTAMENT“

Piața Unirii No. 25.

Sf. și măritul Apostol Toma (6 Octombrie) Este o norocire nespuse de marea pote fi alesul Domnului. În aceasta norocire s'a împărțit aceia, cătră cari Isus a zis cuvintele aceste: „Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v'am ales pe voi". Unul dintre acei norocoși a fost și Sf. Toma. De origine era din Galilea, în evangelia Sf. Ioan și dânsul se amintește între pescari, se numește și gemin. Când și cum a fost chemat de apostol nu se știe, dar din acele ce se amintesc despre dânsul în Sf. Scriptură, e evident că a iubit foarte pe învățătorul său. Când adeva a murit Lazar și Isus a zis că va merge să-l vadă, apostolii s'au temut nu cumva evreii să-l ucidă, iar Sf. Toma a zis: „se mergem și noi ca se murim cu dânsul". Aceasta declarațiune e adevărul cea ma frumoasă a iubirei Sf. Toma, care a fost gata a muri cu Hristos!

Sf. Toma a fost acela, care a întrebat pe Isus, zicându-i: „Doamne nu știm unde te duci, cum să știm calea"! Iar Isus ia răspuns: „Eu sum calea, adevărul și vieța, nimeni nu poate veni la Tatăl fără numai prin mine." Întrebarea Sf. Toma adevărește că dânsul s'a interesat foarte de calea lui Isus și a dorit să meargă cu dânsul,

Știm că după învierea lui Hristos Sf. Toma a dat adevărul cea mai frumoasă despre învierea Mântuitorului, de oarece ne fiind de față când Isus s'a arătat apostolilor, nu-a crezut învierea lui. Dar a opta zi pipăind mâinile și coasta lui Isus a exclamat: „Domnul meu, și Dumnezeuul meu"!

În aceasta întâmplare vedem dispuzățiunea bunului Dumnezeu, căci după aceste nimeni nu poate zice că apostolii au fost lezne crezători, căci iată unul dintre dânsi. nici după

ce i-au spus ceilalți n'a voit să creadă, ci a crezut numai după ce s'a convins cu ochii săi și a putut pipăi ranele lui Isus cu mâinele sale. Sf. Grigorie cel mare zice că înfimplarea aceasta a rădui-o bunul Dumnezeu ca să ne vindece pe noi de ranele necredinței, căci ne-a fost mai de mare folos necredința lui Toma, de cât credința celorlalți apostoli, căci prin necredința lui și inima noastră se face credincioasă. Fericit a fost Toma că a văzut și a crezut, după cuvintele Mântuitorului și noi putem fi fericiți de și n-ul putem vede cu ranele lui, dacă credem învierea lui strălucită care e garanța învierii noastre.

Din Rozavlea. În ziua de 27 Sept. crt. s'a ținut o mare adunare parohială în frunțașă comună Rozavlea. Putem zice, ca la această întrunire a fost de față întreg satul. Sala spațioasă a școlii s'a dovedit a fi neincăpătoare de a primi marea mulțime de credincioși, așa încât mulți au fost nevoiți să stea prin coridor și pe la feresti. Înălțarea sărbătorească și ținută plină de demnitate a poporenilor, de la început te făcea a înțelege, ca astăzi va fi vorbă de un mare lucru, care va avea să fie temeliea unui așezământ pe veacuri. Am văzut acolo pe subprefectul județan dl. *Gheorghe Dan*, pe vicarul episcopal *Ilariu Boroș*, cu protopopul distr. *Ioan Tarța*, preotul locului *Emil Fucec*, pe secretarul comunal *Mih. Iurca* și perceptorul *Alexandru Nagy* împreună cu inteligența din loc.

S'a ținut vorbiri, în cursul cărora s'a putut constata simpatia și alipirea neclătită a poporului față de persoana ctitorului Bisericii subpref. *Gh. Dan* de obârșie din aceasta comună, care cu o tradiție sfântă păstrează atitudinea neuitatului său părinte badea *Ioan Dan* de a ajuta cu sfat și jertfe pe popor.

Cu nespuse însuflețire s'a luat hotărâre privitoare la clădirea Bisericii noi.

La propunerea domnului subprefect s'a decis, ca Comitetul parohial să fie însărcinat cu agendele comitetului de clădire. Să se conducă maiestrii pentru exploatarea materialului de peatră, care prin experți s'a

constatat a fi de prima calitate. Adunarea spontan roaga pe dl. subprefect să stea în fruntea comitetului de edificare, ceea ce primindu-o, ia asupra-și și sarcina de a se îngriji de un plan corespunzător pentru zidirea Bisericii. Cu privire la locul, unde ar fi să se înfăptuiască clădire, s'a decis a se invita un inginer expert, care dintre celea trei terenuri, de care se s poate dispune, să aleagă cel mai potrivit. Toate hotărârile s'au adus cu unanimă însuflețire. Procesul verbal dresat în adunare va fi verificat prin Mih. Iurca, Vas. Chiselită, George Belea, Ioan Ardelean, Ioan Caia, George Șustic, Stefan Visoan și Andrei Mârza. Este deplină nădejde, că deja în aceasta toamnă materialul de piatră va fi în întregime nu numai exploatat dar și transportat la locul de clădire, ceea ce va fi și cu puțință fiind în comună aproape 300 care, iară baia de piatră nu este departe. Poporul însuflețit e gata a da tot sprijinul la aceasta lucrare. El nu pune pond pe repartiție, dar va face toate de bună voie intru mărirea lui Dumnezeu. Între astfel de semne îmbucurătoare se poate spera de sigur, că la primăvară clădirea sfântului locaș de rugă va fi pusă în lucrare. Înainte cu ajutorul lui Dumnezeu!

— **Venerabilul Ieremia Românul** (1556—1625), Vor fi știind puțini despre acest sfânt al nostru al Românilor, care originar din Moldova, plecă la a. 1574 în Italia în etate de 18 ani unde trăi la Neapol într'o mănăstire de a Capușinilor și muri ca laic la adânci bătrânețe în faimă de sfințenie. Papa Urban al VIII. semnă în

anul 1627 deci numai la doi ani după moartea lui procedura de-a-l declara de sfânt pe acest fiu al țării noastre. Lipsa de mijloace opri însă procesul. În zilele de 23—31 Iulie cor. la *Stâna de Vale* s-a ținut o novenă pentru obținerea din partea Providenței divine a mijloacelor necesare pentru o așa sfântă cauză.

(„Vestitorul“.)

— **O minune la Lourdes.** — Duminece, 21 Iunie, D-na Iosefina Ventura Iulia, în vârstă de 45 de ani, domiciliată în Barcelona, a fost vindecată în mod instantan la piscina de fizie pulmonară în ultimul grad. Constrânsă la pat timp de nouă ani, ne fiind în stare să se nutrească, în prada emoragiilor și a sincopelor repetate, bolnava a sosit la Lourdes în ziua de 19 Iunie cu pelerinajul catalan din Barcelona.

Fiind în agonie, primi ultimele sacramente. Scăldată în apa minunată la ora 10 a. m., ea se ridică singură și se declară vindecată. A fost examinată la biroul medical în zilele de 21 și 22 Iunie de către 15 medici, cari au găsit-o vindecată de orice leziune. Vocea, apetitul și vigoarea dau dovadă de sănătate perfectă. Acest caz uimitor a interesat foarte mult corpul medical, care nu s'a temut să-l numească o „înviere“.

Zece mii de pelerini au salutat în persoana celei vindecate opera Fecioarei Neprihănite.

(„Sentinela Catholică“, Iași)

Calendar săptămânal.

4—10 Octombrie 1925.

4. **Dumineca.** II. d. înălțarea sf. Cruci. (Luca 6, 31—36, inv. 6. gl. 8.) P. Ieroteu
5. **Luni.** M. Charitina.
6. **Marți.** Ap. Toma †. 75. d. H.
7. **Miercuri.** Mm. Serghie și Vach.
8. **Joi.** C. M. Pelaghia.
9. **Vineri.** Ap. Iacob; C. p. Andrei.
10. **Sâmbătă.** Mm. Eulampie și Eulampia.